

sygn. akt IV K 171/16

o.1. WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący - SSO Wojciech Samsonowski

1. Protokolant - A. S.

w obecności Prokuratora Wandy Ostrowskiej

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2016 roku, 30 grudnia 2016 roku sprawy:

M. S. (S.),

ur. (...) w B. ,

syna M. i G. zd. J.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w T. z dnia 26 czerwca 2007 r., sygn. akt **II K 325/07** za:

- ciąg przestępstw z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od lutego 2006 r. do października 2006 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- przestępstwo z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w okresie od lipca 2006 r. do września 2006 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki wynosi 20 zł;

- ciąg przestępstw, na który składają się czyny ciągłe z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz czyny z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w okresie od lutego 2006 r. do października 2006 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- ciąg przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w okresie od lutego 2006 r. do października 2006 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- przestępstwo z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 59 ust. 2 tej ustawy w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od lutego 2006 r. do października 2006 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

W/w kary połączono i orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat i oddaniem skazanego pod dozór kuratora oraz zaliczeniem na poczet orzeczonej kary grzywny, okresu zatrzymania od dnia 9 marca 2007 r. do dnia 10 marca 2007 r., przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny 2 stawkom dziennym grzywny, uznając grzywnę za wykonaną do czterech stawek;

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2012 r., sygn. akt II Ko 511/12 Sąd Rejonowy w T. zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności, wstrzymując jej wykonanie do czasu uprawomocnienia się postanowienia;

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2012 r., sygn. II K 325/07, II Ko 280/12, Sąd Rejonowy w T. zaliczył na poczet zarządzonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 325/07, obejmujący okres od dnia 9 marca do dnia 10 marca 2007 r. i uchylając pkt 9 wyroku dotyczący zaliczenia dokonanego na poczet kary grzywny;

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2012 r., sygn. akt II Ko 857/12 Sąd Rejonowy w T. odroczył wobec skazanego wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy, tj. do dnia 12 maja 2013 r.;

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2013 r., sygn. akt II Ko 2949/13 Sąd Rejonowy w T. odroczył skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności na okres dalszych 6 miesięcy, tj. do dnia 12 listopada 2013 r.;

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2014 r., sygn. akt III Ko 6904/13 Sąd Rejonowy w T. zawiesił skazanemu warunkowo wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 5 lat oraz oddał go w okresie próby pod dozór kuratora;

Postanowieniem z dnia 20 stycznia 2015 r., sygn. akt II 1 Ko 4786/14 Sąd Rejonowy w T. zarządził wobec skazanego wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności oraz zaliczył na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania skazanego od dnia 9 do dnia 10 marca 2007 r.;

Postanowieniem z dnia 19 maja 2015 r., sygn. akt II 1 Ko 1649/15 Sąd Rejonowy w T. odroczył wobec skazanego wykonanie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy, tj. do dnia 19 listopada 2015 r.;

Orzeczona kara grzywny została wykonana.

Orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana (wprowadzona do wykonania od dnia 18 czerwca 2015 r.)

II. Sądu Rejonowego w T. z dnia 11 stycznia 2012 r., sygn. akt **II K 1062/11** za:

- przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od października 2009 r. do grudnia 2009 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 58 ust. 1 i art. 59 ust. 3 w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od czerwca 2010 r. do lutego 2011 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki wynosi 10 zł;

W/w kary połączono i orzeczono karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat;

Postanowieniem z dnia 25 marca 2015 r., sygn. akt VII Ko 908/15, II K 1062/11 Sąd Rejonowy w B. zarządził wykonanie w/w kary pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 1062/12, obejmujący dzień 2 września 2011 r.

Orzeczona kara grzywny została wykonana.

Orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

III. Sądu Rejonowego w T. z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt **II K 789/14** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 18 lipca 2014 r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 4 lat oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki wynosi 10 zł;

na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniach 18 lipca 2014 r. i 19 lipca 2014 r., uznając grzywnę za wykonaną w zakresie 4 stawek dziennych;

Postanowieniem z dnia 30 września 2016 r., sygn. akt II K 789/14 Sąd Rejonowy w T. uznał, iż grzywna orzeczona w/w wyrokiem nie podlega wykonaniu oraz umorzył postępowanie wykonawcze w zakresie pozostałej do uiszczenia kary grzywny przypadającej Skarbowi Państwa od skazanego;

w/w kara pozbawienia wolności została objęta węzłem kary łącznej w sprawie VIII K 748/15;

IV. Sądu Rejonowego w B. z dnia 22 października 2014 r., sygn. akt **VIII K 442/14** za:

- przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 4 kwietnia 2014 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- ciąg przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w nieustalonym dniu, od października 2013 r. do bliżej nieustalonego dnia marca 2014 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- ciąg przestępstw z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony od bliżej nieustalonego dnia marca 2014 r. do bliżej nieustalonego dnia października 2014 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

W/w kary połączono i orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 kwietnia 2014 r. do dnia 6 kwietnia 2014 r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się 1 dniowi kary pozbawienia wolności;

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2014 r., sygn. akt VII Ko 4493/14, VIII K 442/14, Sąd Rejonowy w B. odroczył skazanemu wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności do dnia 16 czerwca 2015 r.;

w/w kara pozbawienia wolności została objęta węzłem kary łącznej w sprawie VIII K 748/15;

V. Sądu Rejonowego w Z. z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt **VII K 398/15** za:

- przestępstwo z art. 209 §1 k.k., popełnione w okresie od lutego 2011 r. do 13 listopada 2011 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 209 §1 k.k., popełnione w okresie od 1 sierpnia 2014 r. do 27 listopada 2014 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

W/w kary połączono i orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata;

Orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

VI. Sądu Rejonowego w B. z dnia 9 grudnia 2015 r., sygn. akt **VIII K 748/15**, który połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem:

- Sądu Rejonowego w T. z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt II K 789/14,

- Sądu Rejonowego w B. z dnia 22 października 2014 r., sygn. akt VIII K 442/14,

wymierzając skazanemu karę łączną w wysokości 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresów kary dotychczas odbytej oraz okresów rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 18 lipca 2014 r. i 19 lipca 2014 r. (II K 789/14) i okresu od dnia 4 kwietnia 2014 r. do dnia 6 kwietnia 2014 r. (VIII K 442/14) pozostawiając pozostałe rozstrzygnięcia w podlegających łączeniu wyrokach do odrębnego wykonania;

nadto wyrokiem tym umorzono postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego, w zakresie pozostałych wyroków (wydanych w sprawach II K 325/07 oraz II K 1062/11);

Orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

VII. Sądu Okręgowego w G. z dnia 5 lipca 2016 r., sygn. akt **IV K 82/16** za:

- przestępstwo z art. 310 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od marca 2015 r. do 6 maja 2015 r., na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 6 maja 2015 r., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od listopada 2014 r. do 6 maja 2015 r., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki wynosi 20 zł;

W/w kary połączono i orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 6 maja 2015 r., godz. 18 :00 do dnia 7 maja 2015 r.

Orzeczona kara grzywny nie została wykonana.

Orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

orzeka

1. na mocy art. 91 §2 k.k., art. 86 §1 i §4 k.k. i art. 89 §1b k.k. łączy **skazanemu M. S.** kary łączne pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi powyżej w punktach I, II, V, VII i wyrokiem łącznym opisanym w punkcie VI i **wymierza karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;**

2. na mocy art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu **M. S.** na poczet orzeczonej w punkcie 1 niniejszego wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach II K 325/07 od 9 marca 2007 r. do 10 marca 2007 r., II K 1062/11 w dniu 2 września 2011 r., VIII K 748/15 od 4 kwietnia 2014 r. do 6 kwietnia 2014 r., od 18 lipca 2014 r. do 19 lipca 2014r., IV K 82/16 od 6 maja 2015r. godz. 18:00 do 7 maja 2015 r. oraz okres kary już odbytej od dnia 18 czerwca 2015 r. do nadal;

3. na mocy art. 576 §1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia w sprawach objętych niniejszym orzeczeniem pozostawia odrębnemu wykonaniu;

4. na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym wyroków opisanych powyżej w punktach III i IV;

5. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej adw. T. L. kwotę 177,12 złotych (sto siedemdziesiąt siedem złotych i 12/100) w tym 23 % VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu M. S. z urzędu;

6. na zasadzie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia skazanego M. S. od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 171/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G. z urzędu ustalił, iż M. S. został skazany wyrokami:

VIII. Sądu Rejonowego w T. z dnia 26 czerwca 2007 r., sygn. akt **II K 325/07** za:

- ciąg przestępstw z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełniony w okresie od lutego 2006 r. do października 2006 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- przestępstwo z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w okresie od lipca 2006 r. do września 2006 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki wynosi 20 zł;

- ciąg przestępstw, na który składają się czyny ciągłe z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz czyny z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w okresie od lutego 2006 r. do października 2006 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności;

- ciąg przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w okresie od lutego 2006 r. do października 2006 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności;

- przestępstwo z art. 59 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 59 ust. 2 tej ustawy w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od lutego 2006 r. do października 2006 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

W/w kary połączono i orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat i oddaniem skazanego pod dozór kuratora oraz zaliczeniem na poczet orzeczonej kary grzywny, okresu zatrzymania od dnia 9 marca 2007 r. do dnia 10 marca 2007 r., przyjmując, iż jeden dzień pozbawienia wolności jest równoważny 2 stawkom dziennym grzywny, uznając grzywnę za wykonaną do czterech stawek;

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2012 r., sygn. akt II Ko 511/12 Sąd Rejonowy w T. zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności, wstrzymując jej wykonanie do czasu uprawomocnienia się postanowienia;

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2012 r., sygn. II K 325/07, II Ko 280/12, Sąd Rejonowy w T. zaliczył na poczet zarządzonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 325/07, obejmujący okres od dnia 9 marca do dnia 10 marca 2007 r. i uchylając pkt 9 wyroku dotyczący zaliczenia dokonanego na poczet kary grzywny;

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2012 r., sygn. akt II Ko 857/12 Sąd Rejonowy w T. odroczył wobec skazanego wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy, tj. do dnia 12 maja 2013 r.;

Postanowieniem z dnia 16 lipca 2013 r., sygn. akt II Ko 2949/13 Sąd Rejonowy w T. odroczył skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności na okres dalszych 6 miesięcy, tj. do dnia 12 listopada 2013 r.;

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2014 r., sygn. akt III Ko 6904/13 Sąd Rejonowy w T. zawiesił skazanemu warunkowo wykonanie kary pozbawienia wolności na okres próby 5 lat oraz oddał go w okresie próby pod dozór kuratora;

Postanowieniem z dnia 20 stycznia 2015 r., sygn. akt II 1 Ko 4786/14 Sąd Rejonowy w T. zarządził wobec skazanego wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności oraz zaliczył na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania skazanego od dnia 9 do dnia 10 marca 2007 r.;

Postanowieniem z dnia 19 maja 2015 r., sygn. akt II 1 Ko 1649/15 Sąd Rejonowy w T. odroczył wobec skazanego wykonanie kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy, tj. do dnia 19 listopada 2015 r.;

Orzeczona kara grzywny została wykonana.

Orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana (wprowadzona do wykonania od dnia 18 czerwca 2015 r.)

IX. Sądu Rejonowego w T. z dnia 11 stycznia 2012 r., sygn. akt **II K 1062/11** za:

- przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od października 2009 r. do grudnia 2009 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 58 ust. 1 i art. 59 ust. 3 w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od czerwca 2010 r. do lutego 2011 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki wynosi 10 zł;

W/w kary połączono i orzeczono karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat;

Postanowieniem z dnia 25 marca 2015 r., sygn. akt VII Ko 908/15, II K 1062/11 Sąd Rejonowy w B. zarządził wykonanie w/w kary pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 1062/12, obejmujący dzień 2 września 2011 r.

Orzeczona kara grzywny została wykonana.

Orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

X. Sądu Rejonowego w T. z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt **II K 789/14** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 18 lipca 2014 r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 4 lat oraz karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki wynosi 10 zł;

na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono skazanemu okres zatrzymania w dniach 18 lipca 2014 r. i 19 lipca 2014 r., uznając grzywnę za wykonaną w zakresie 4 stawek dziennych;

Postanowieniem z dnia 30 września 2016 r., sygn. akt II K 789/14 Sąd Rejonowy w T. uznał, iż grzywna orzeczona w/w wyrokiem nie podlega wykonaniu oraz umorzył postępowanie wykonawcze w zakresie pozostałej do uiszczenia kary grzywny przypadającej Skarbowi Państwa od skazanego;

w/w kara pozbawienia wolności została objęta węzłem kary łącznej w sprawie VIII K 748/15;

XI. Sądu Rejonowego w B. z dnia 22 października 2014 r., sygn. akt **VIII K 442/14** za:

- przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 4 kwietnia 2014 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- ciąg przestępstw z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony w nieustalonym dniu, od października 2013 r. do bliżej nieustalonego dnia marca 2014 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- ciąg przestępstw z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. oraz z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony od bliżej nieustalonego dnia marca 2014 r. do bliżej nieustalonego dnia października 2014 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

W/w kary połączono i orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 4 kwietnia 2014 r. do dnia 6 kwietnia 2014 r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się 1 dniowi kary pozbawienia wolności;

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2014 r., sygn. akt VII Ko 4493/14, VIII K 442/14, Sąd Rejonowy w B. odroczył skazanemu wykonanie kary 2 lat pozbawienia wolności do dnia 16 czerwca 2015 r.;

w/w kara pozbawienia wolności została objęta węzłem kary łącznej w sprawie VIII K 748/15:

XII. Sądu Rejonowego w Z. z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt **VII K 398/15** za:

- przestępstwo z art. 209 §1 k.k., popełnione w okresie od lutego 2011 r. do 13 listopada 2011 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 209 §1 k.k., popełnione w okresie od 1 sierpnia 2014 r. do 27 listopada 2014 r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

W/w kary połączono i orzeczono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata;

Orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

XIII. Sądu Rejonowego w B. z dnia 9 grudnia 2015 r., sygn. akt **VIII K 748/15**, który połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem:

- Sądu Rejonowego w T. z dnia 30 września 2014 r., sygn. akt II K 789/14,

- Sądu Rejonowego w B. z dnia 22 października 2014 r., sygn. akt VIII K 442/14,

wymierzając skazanemu karę łączną w wysokości 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresów kary dotychczas odbytej oraz okresów rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 18 lipca 2014 r. i 19 lipca 2014 r. (II K 789/14) i okresu od dnia 4 kwietnia 2014 r. do dnia 6 kwietnia 2014 r. (VIII K 442/14) pozostawiając pozostałe rozstrzygnięcia w podlegających łączeniu wyrokach do odrębnego wykonania;

nadto wyrokiem tym umorzono postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego, w zakresie pozostałych wyroków (wydanych w sprawach II K 325/07 oraz II K 1062/11);

Orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

XIV. Sądu Okręgowego w G. z dnia 5 lipca 2016 r., sygn. akt **IV K 82/16** za:

- przestępstwo z art. 310 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od marca 2015 r. do 6 maja 2015 r., na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 6 maja 2015 r., na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie od listopada 2014 r. do 6 maja 2015 r., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki wynosi 20 zł;

W/w kary połączono i orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 6 maja 2015 r., godz. 18 :00 do dnia 7 maja 2015 r.

Orzeczona kara grzywny nie została wykonana.

Orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015 r., poz. 396) przepisów znowelizowanego art. 85 §1 k.k. nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Wskazać należy, iż ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r., a wobec skazanego M. S. (S.) ostatni z wyroków - Sądu Okręgowego w G. z dnia 5 lipca 2016 r., sygn. IV K 82/16 - uprawomocnił się w dniu 1 października 2016 r., a zatem po dniu wejścia w życie w/w ustawy. W związku z powyższym, zastosowanie znajdzie treść przepisów art. 85 k.k. po nowelizacji, chyba, że ustawa obowiązująca poprzednio jest względniejsza dla skazanego (reguła wyrażona w art. 4 §1 k.k.). Na gruncie powszechnie przyjętej wykładni uznaje się bowiem, że orzekaniem w rozumieniu art. 4 §1 k.k. jest także orzekanie o karze łącznej, czy to w wyroku skazującym, czy w wyroku łącznym (Nowelizacja prawa Karnego 2015. Komentarz pod red. Włodzimierza Wróbel, Kraków 2015, s. 911 i 914).

Dokonując oceny obu ustaw - w kontekście sytuacji skazanego M. S. (S.) - zdaniem Sądu zastosować należało nowe przepisy, albowiem ustawa obowiązująca poprzednio nie jest dla niego względniejsza. Wynika to z faktu, iż wszystkie kary - pozbawienia wolności - orzeczone wyrokami wydanymi wobec skazanego nie zostały wykonane. Z kolei spośród grzywien, wykonaniu podlegałyby tylko sankcja orzeczona w jednym z wyroków (IV K 82/16). W konsekwencji, pozwala to objąć (na „nowych zasadach”) węzłem kary łącznej wszystkie orzeczone wobec niego kary pozbawienia wolności (z zaznaczeniem, iż kary pozbawienia wolności z pkt III i IV zostały objęte węzłem kary łącznej wyroku z pkt VI).

Skoro zatem wyrokowanie w oparciu o przepisy poprzedzające regulacje wprowadzone nowelą prawa karnego, obowiązującą od dnia 1 lipca 2015 r. nie prowadzi do rezultatów korzystniejszych w zakresie dopuszczalności połączenia kar z poszczególnych wyroków, to zgodnie z art. 4 §1 k.k. zastosować należało aktualne brzmienie przepisów dotyczących orzekania o karze łącznej.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 85 §1 k.k. (obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy różnymi prawomocnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające połączeniu, za dwa lub więcej przestępstw. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa (art. 85 §2 k.k.). Niemniej jednak, jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu (art. 85 §3 k.k.).

Po przeanalizowaniu dat popełnienia czynów przez skazanego, Sąd uznał, iż w jego przypadku sytuacja opisana w §3 cytowanego przepisu nie zachodzi.

Po myśli „nowych przepisów” węzłem kary łącznej należałoby zatem objąć jedynie te skazania, które podlegają wykonaniu w części lub w całości. Wymogi te spełniają: kara 2 lat pozbawienia wolności - sygn. akt II K 325/07, kara 7 miesięcy pozbawienia wolności, sygn. akt II K 1062/11, kara 10 miesięcy pozbawienia wolności - sygn. akt VII K 398/15, kara 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności - sygn. akt VIII K 748/15, kara 2 lat pozbawienia wolności - sygn. akt IV K 82/16.

Kierując się dyrektywami określonymi w art. 86 §1 i §4 k.k. w omawianym powyżej zbiegu przestępstw Sąd mógł wymierzyć skazanemu M. S. karę łączną w granicach od najwyższej z kar (jednostkowych lub łącznych) podlegających łączeniu, tj. od 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, do ich sumy tj. kary 7 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd miał przy tym na uwadze treść art. 89 §1b k.k., który w razie łączenia kar warunkowo zawieszonych z karami o charakterze bezwzględnym nakazuje - przy odstąpieniu od orzekania kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania - przyjąć, iż miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Zaznaczyć przy tym należy, iż w okolicznościach rozpoznawanej sprawy w pełni aktualnym pozostaje stanowisko judykatury (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 kwietnia 2015 r., sygn. akt II AKa 114/15) w myśl którego kary pozbawienia wolności, pierwotnie zawieszono, których wykonanie w późniejszym czasie zarządzono kwalifikować należy do kategorii kar o charakterze bezwzględnym.

Uwzględniając ustawowe granice i przesłanki wymiaru kary łącznej Sąd wymierzył M. S. karę łączną 5 lat pozbawienia wolności.

Wskazać należy, iż orzekając karę łączną na nowych zasadach, zgodnie z art. 85a k.k., Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Cytowany przepis nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, a z kolei użycie zwrotu „przede wszystkim” pozwala stosować dotychczasowy pogląd doktryny i judykatury, a zatem o zastosowaniu zasady absorpcji, asperacji bądź kumulacji decyduje określenie bliskości popełnienia poszczególnych czynów oraz związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego analizowane czyny (tak też Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 12 kwietnia 2016 r., sygn. akt II AKa 25/16 oraz Komentarz do Kodeksu Karnego pod redakcją naukową Marka Mozgawy wyd. Wolters Kluwer Warszawa 2015 str. 257 i nast.).

Określając bliskość związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego analizowane czyny oraz dzielący je odstęp czasowy Sąd doszedł do przekonania, że czyny objęte węzłem kary łącznej charakteryzują nierównomierne odstępy czasowe.

Nadto, nie sposób przyjąć jednoznacznie bliską więź podmiotowo -przedmiotową. Zasadniczo, przestępstwa popełnione przez skazanego naruszają dobra chronione ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Inne przestępstwa wymierzone są w „rodzinę i opiekę” (art. 209 §1 k.p.k.) oraz „obrót pieniędzmi i papierami wartościowymi”. Nadto, brak podstaw by stwierdzić, iż zachodzi tożsamość podmiotowa z uwagi na fakt, że przestępstwa zostały popełnione na szkodę różnych osób.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że wykluczonym w przypadku skazanego jest wymierzenie kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji - polegającą na wymierzeniu (dopuszczalnej) kary najniższej - która jest zasadą adekwatną dla tych zbiegów przestępstw, które cechuje bliski związek podmiotowo-przedmiotowy oraz temporalny. Tak, też wypowiedział się Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 stycznia 2013 r., sygn. akt III KK 346/12, gdzie stwierdził, że brak ścisłego związku czasowego i podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy przypisanymi skazanemu przestępstwami przemawia przeciwko stosowaniu zasady absorpcji przy określaniu wymiaru kary łącznej. Pomimo, iż w niniejszej sprawie zbiegi realne przestępstw nie są kwestią istotną dla łączenia kary na „nowych zasadach”, to w/w uwagi pozostają aktualne, co zresztą nadmieniono już wcześniej.

Podobnie, brak podstaw ku temu, by zastosować drugą ze skrajnych reguł, przy wymierzeniu kary łącznej, polegającą na zsumowaniu kar łączonych, tj. zasadę kumulacji. Ustalenie wymiaru kary w oparciu o regułę wykluczającą jakąkolwiek elastyczność w zakresie kształtowania jej wysokości nie odpowiada całokształtowi przynajmniej i warunków osobistych skazanego, które obrazuje po części opinia M. S. z Zakładu Karnego w S. z dnia 9 listopada 2016 r., dowodząca dobrych rokowań w/w (o czym mowa niżej).

W konsekwencji, Sąd wymierzył skazanemu karę w oparciu o zasadę asperacji, polegającej na wypośrodkowaniu tej kary. Skłoniły go do tego wnioski wypływające z nadmienionych związków podmiotowo-przedmiotowych i temporalnych pomiędzy poszczególnymi przestępstwami oraz właściwości osobiste sprawcy.

I tak, w opinii z Zakładu Karnego w S. z dnia 9 listopada 2016 r. postawa M. S. została oceniona pozytywnie na każdej z płaszczyzn funkcjonowania w warunkach izolacji więziennej. Jego zachowanie scharakteryzowano jako regulaminowe i bezkonfliktowe. Zaznaczono, że nie jest członkiem podkultury przestępczej. Przejawia on dbałość o

najbliższe otoczenie, utrzymując w nim należyty porządek. Co więcej, nadmieniono, że był nagradzany w sumie aż siedemnastokrotnie, nie będąc przy tym karany ani razu.

Nadto, skazany podjął na terenie jednostki penitencjarnej zatrudnienie, które wykonywał dotąd bez jakichkolwiek zastrzeżeń ze strony swoich przełożonych. Z uzyskiwanego wynagrodzenia spłaca ciężący na nim obowiązek alimentacyjny (kwota alimentów jest ustalona na 600 zł w stosunku miesięcznym).

Niezależnie od aktywności zawodowej, skazany uczestniczył i ukończył szereg programów resocjalizacyjnych. Mianowicie, z zakresu profilaktyki: HIV i AIDS, zdrowego stylu życia, edukacji ekologicznej oraz profilaktyki uzależnienia. Uczestniczy również w zajęciach kulturalno-oświatowych i sportowych odbywających się na terenie zakładu karnego.

W tej samej opinii odniesiono się również do relacji osobistych skazanego, które M. S. podtrzymuje. Przejawem tego są regularne widzenia na terenie zakładu karnego, rozmowy telefoniczne oraz wymiana korespondencji zarówno z konkubiną i dziećmi (pochodzącymi z tego związku) jak i swoimi rodzicami.

Reasumując, sylwetka skazanego opisana w przedstawionej opinii pozwala wysunąć następujące wnioski. Zachowanie skazanego świadczy o respektowaniu porządku panującego w zakładzie karnym. Wprawdzie jednostka penitencjarna nie stanowi środowiska zbitego ze środowiskiem, w którym skazanym przychodzi żyć w warunkach wolnościowych, jednakże stanowi ona namiastkę życia społecznego. W tym okrojonym - ale jednak - wycinku społeczeństwa skazany przejawia postawę pozostającą w zgodzie z obowiązującymi regułami porządku wewnętrznego (regulaminem więziennym). Nie tylko nie wchodzi w konflikty, ale daje dobry przykład, czego zresztą dowodzi fakt siedemnastokrotnego premiowania jego zachowań. Mało tego, pożądane społecznie odruchy M. S. wykraczają poza mury więzienne. Stara się bowiem należycie wywiązywać ze swoich rodzicielskich obowiązków łożąc - z uprzednio zapracowanych w zakładzie karnym środków - na utrzymanie dziecka oraz kontaktując się ze swoim potomstwem, ich matką, ale też rodzicami.

Niezależnie jednak od pozytywnego wydźwięku noty wystawionej skazanemu, Sąd nie stracił z pola widzenia innych okoliczności, które stanowią podstawę dla ustalenia właściwego wymiaru kary. W szczególności dostrzegł fakt wielości skazań, z których znaczna część obejmowała kary pierwotnie zawieszane, a następnie zarządzone. Względy te odwiódły Sąd od zbliżenia wymiaru kary do dolnej granicy, kary dopuszczalnej (2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności).

Dodać wypada, że miarkując karę łączną Sąd uwzględnił także cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ta ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Niewątpliwie, członkami tego społeczeństwa są współosadzeni, których korzystne efekty przestrzegania zasad regulaminu więziennego - w postaci wymierzenia kary łącznej niższej aniżeli suma kar jednostkowych podlegających łączeniu - oraz rozwój osobisty, zdobywanie nowych kwalifikacji, czego wyrazem jest ukończenie kursów dostępnych osobom pozbawionym wolności, mogą skłonić chociażby do refleksji nad przewartościowaniem swoich negatywnych postaw.

Wymierzając skazanemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności Sąd ważył w końcu przesłankę prognostyczną, bacząc, aby orzeczona kara łączna spełniała jej decydujące znaczenie, to jest prewencyjny charakter oddziaływania kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Kara łączna orzeczona wobec skazanego M. S. niewątpliwie takowym odpowiada. Sąd bowiem nie zignorował okoliczności, które stanowią przeciwwskazanie dla orzeczenia kary łącznej w dolny pułapie (wcześniej przywołanych). Podkreślić przy tym należy, że wymiar kary łącznej winien być ustalany z dużą ostrożnością, tak by uniknąć zarzutu nieuzasadnionej dowolności, która mogłaby prowadzić w dalszej konsekwencji do jej oceny, jako wyrazu przyzwolenia na pewnego rodzaju częściową bezkarność zachowań sprawcy. Bezkarność polegająca na zmniejszeniu zakresu kary „należnej” w sposób bezpodstawny. Istotnym bowiem jest by orzeczona kara łączna stanowiła pozytywny impuls dla dalszej resocjalizacji skazanego.

Na mocy art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu M. S. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach połączonych, tj. okresy: od 9 marca 2007 r. do 10 marca 2007

r. (II K 325/07), w dniu 2 września 2011 r. (II K 1062/11), od 4 kwietnia 2014 r. do 6 kwietnia 2014 r., od 18 lipca 2014 r. do 19 lipca 2014 r. (VIII K 748/15), od 6 maja 2015 r. godz. 18:00 do 7 maja 2015 r. oraz okres kary już odbytej od dnia 18 czerwca 2015 r. do nadal (IV K 82/16).

Jako, że na mocy połączonych wyroków orzekano również m.in. karę grzywny, to na zasadzie art. 576 §1 k.p.k. Sąd stwierdził, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na zasadzie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym wyroków z pkt III i IV, jako, że podlegające połączeniu kary z nich wynikające zostały uwzględnione w wyroku opisanym w punkcie VI (sygn. akt VIII K 748/15) części wstępnej wyroku.

Na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. L. kwotę 177,12 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

Rozstrzygając o kosztach postępowania Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów w sprawie wydania wyroku łącznego - na zasadzie art. 624 §1 k.p.k. - obciążając nimi Skarb Państwa, uznając że obciążanie nimi skazanego, w jego obecnej sytuacji, byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Zdolności zarobkowe skazanego - pozostającego w warunkach zakładu karnego - są ograniczone. Nadto, zwolnienie skazanego z obowiązku uiszczenia kosztów znajduje uzasadnienie w okoliczności, iż na w/w ciąży obowiązek alimentacyjny.